



Η Λέιλα Χάλεντ, πρόσφυγας από το 1948 και ιστορικό ηγετικό στέλεχος του PFLP, είναι ένα από τα ζωντανά σύμβολα της παλαιστινιακής αντίστασης. Το 1969, δύο χρόνια μετά την κατάκτηση του συνόλου των παλαιστινιακών εδαφών από το Ισραήλ, οργάνωσε αεροπειρατεία σε πτήση της TWA από τη Ρώμη στο Τελ Αβίβ. Ένα χρόνο αργότερα επιχείρησε κάτι ανάλογο, αλλά συνελήφθη, για να αφεθεί ελεύθερη στο πλαίσιο της ανταλλαγής αιχμαλώτων.

Συνέντευξη στο **PRIN** και στον Γιώργο Παυλόπουλο

Από το περασμένο Σάββατο βρίσκεσαι σε απεργία πείνας, σε ένδειξη αλληλεγγύης προς τους 1.700 και πλέον Παλαιστίνιους κρατούμενους που αρνούνται να δεχτούν φαγητό από τους κατακτητές εδώ και έναν περίπου μήνα. Ποιο είναι το μήνυμα που θέλεις να στείλεις;

Το μήνυμα που στέλνω προς τους κρατούμενους με την απεργία πείνας που κάνω είναι ότι είμαι μαζί τους, έχω τα ίδια συναισθήματα με αυτούς που βρίσκονται ήδη σε απεργία πείνας. Θέλω επίσης να τους πω ότι εγώ και όλοι εμείς είμαστε μαζί τους στον αγώνα για την Ελευθερία και την Αξιοπρέπεια. Πολλοί άνθρωποι μέχρι σήμερα έχουν κηρύξει επίσης απεργία πείνας, κάτι που δείχνει πως οι φυλακισμένοι δεν είναι μόνοι τους, ότι οι δικοί τους άνθρωποι και οι αλληλέγγυοι είναι μαζί τους. Κι αυτό το μήνυμα δίνει δύναμη και αντοχή στους φυλακισμένους να συνεχίσουν τον αγώνα μέχρι τη νίκη.

Τι περιμένεις να πετύχεις χρησιμοποιώντας το «όπλο του άδειου στομαχιού», όπως το έχεις χαρακτηρίσει; Η κυβέρνηση του Ισραήλ, τουλάχιστον μέχρι στιγμής, δεν δίνει κάποιο σημάδι ότι προτίθεται να αποδεχτεί κάποιο από τα αιτήματα των απεργών...

Το κίνημα των φυλακισμένων έχει χρησιμοποιήσει τη μορφή της απεργίας πείνας πολλές φορές από το 1968. Για την ακρίβεια, αυτή είναι η 24η φορά. Οι φυλακισμένοι δεν έχουν άλλη επιλογή από το να χρησιμοποιήσουν τα κορμιά τους και τα άδεια στομάχια τους για να αντιμετωπίσουν τα σκληρά μέτρα των Ισραηλινών σε βάρος τους. Οι φυλακισμένοι γνωρίζουν προκαταβολικά ότι οι Ισραηλινοί δεσμοφύλακες τους θα ακολουθήσουν συγκεκριμένη τακτική για να τους φέρουν στο σημείο να εγκαταλείψουν, όμως είναι αποφασισμένοι να τους αναγκάσουν να δεχτούν τα αιτήματά τους, με βάση τη θέληση και την αποφασιστικότητα που επιδεικνύουν γύρω από τους στόχους της απεργίας πείνας. Σε όλη την ιστορία, το κίνημα των Παλαιστινίων φυλακισμένων δεν έχει πετύχει την ικανοποίηση των αιτημάτων του με άλλον τρόπο παρά μόνο με αυτές τις απεργίες. Επειδή οι Ισραηλινοί έχουν πάρει πίσω όλες τις μέχρι σήμερα κατακτήσεις, τώρα οι φυλακισμένοι επιδιώκουν να τις κατοχυρώσουν εκ νέου. Είμαι σίγουρη ότι οι φυλακισμένοι μας θα βγουν νικητές.



Έχεις απευθύνει κάλεσμα για λαϊκή εξέγερση των Παλαιστινίων, τόσο σε ένδειξη αλληλεγγύης προς τους φυλακισμένους όσο και για το σκοπό της απελευθέρωσης ολόκληρης της γης της Παλαιστίνης και της δημιουργίας ενός πραγματικά ανεξάρτητου και ελεύθερου κράτους. Έχει υπάρξει θετική ανταπόκριση;

Οι Παλαιστίνιοι διεκδικούν την ελευθερία τους με αγώνες εδώ και έναν περίπου αιώνα. Το Ισραήλ ακολουθεί μια πολιτική απαρτχάιντ εναντίον μας, ειδικά με τη συγκεκριμένη κυβέρνηση του Νετανιάχου και των ακροδεξιών εποίκων, η οποία εφαρμόζει φασιστικές τακτικές απέναντι στο λαό μας. Έτσι, όταν καλώ το λαό μας να εξεγερθεί μαζί με τους φυλακισμένους, οι Παλαιστίνιοι δεν δείχνουν κανένα δισταγμό. Είμαστε μάρτυρες των διαφορετικών δράσεων που αναλαμβάνουν, στα εδάφη μας και στο εξωτερικό.

Αυτή η απεργία αποτελεί ταυτόχρονα και ένα μήνυμα προς την Παλαιστινιακή Αρχή και τις άλλες παλαιστινιακές οργανώσεις στη Δυτική Όχθη και τη Λωρίδα της Γάζας; Ποια είναι η δική τους στάση απέναντι στην απεργία πείνας και στους απεργούς;

Πράγματι, το κίνημα των φυλακισμένων στέλνει ένα ισχυρό μήνυμα προς τις αρχές τόσο της Ραμάλας όσο και της Γάζας προκειμένου να σταματήσει ο διχασμός και να προχωρήσουμε προς την ενότητα. Οι κρατούμενοι στις ισραηλινές φυλακές είναι ενωμένοι κατά των κατακτητών και δεσμοφυλάκων τους. Είναι ενωμένοι με τα άδεια στομάχια τους και στον αγώνα τους για ελευθερία. Οι αρχές και στις δύο περιοχές οφείλουν να ανταποκριθούν στο μήνυμα για ενότητα άμεσα, χωρίς καμία καθυστέρηση. Αυτό θα ενισχύσει και τους φυλακισμένους στον αγώνα τους.

Αρκετοί βλέπουν στο πρόσωπο του Μαρουάν Μπαργούτι τον πραγματικό ηγέτη της απεργίας πείνας. Άλλοι, την ίδια στιγμή, ισχυρίζονται ότι αυτή η απεργία έχει κυρίως να κάνει με τις εσωτερικές διαμάχες ανάμεσα στις διαφορετικές παλαιστινιακές οργανώσεις...

Ο Μαρουάν Μπαργούτι είναι ένας αγωνιστής της ελευθερίας. Είναι στη φυλακή εδώ και μια δεκαετία, εκτίοντας ποινή πέντε φορές ισόβια και 40 χρόνια επιπλέον. Είναι μέρος του κινήματος των φυλακισμένων, είναι αφοσιωμένος και δεσμευμένος στην ηγεσία της επιτροπής η οποία συντονίζει αυτή την απεργία. Για το λόγο αυτό άλλωστε οι Ισραηλινοί δεσμοφύλακες τον έχουν τοποθετήσει στην απομόνωση, ώστε να αποκόψουν κάθε επικοινωνία του με τους συντρόφους του απεργούς πείνας. Ναι, ο Μαρουάν είναι ένας ηγέτης της Φατάχ. Όσο για τις φήμες που κυκλοφορούν γύρω από αυτόν, είναι κατασκευασμένες από τους Ισραηλινούς.

Νομίζεις ότι έχει έρθει η ώρα για μια Τρίτη Ιντιφάντα;

Ναι, μια Τρίτη Ιντιφάντα είναι σήμερα αναγκαία. Ουσιαστικά, έχει ήδη ξεκινήσει από τον Οκτώβριο του 2015, με τους νέους να χρησιμοποιούν τα μαχαίρια και τα αυτοκίνητά τους κατά των κατακτητών. Όμως η Ιντιφάντα την οποία εννοώ εγώ θα έπρεπε να έχει μια ενιαία ηγεσία, η οποία θα την καθοδηγεί με ένα πρόγραμμα βασισμένο στην Αντίσταση.



Μοναδικό μέλημα των ΗΠΑ είναι το Ισραήλ

Το υποστηρίζουν με κάθε μέσο στρατιωτικό, πολιτικό, οικονομικό

Την περασμένη εβδομάδα, η Χαμάς ανακοίνωσε μια στροφή 180 μοιρών στη γραμμή της, αποδεχόμενη ένα παλαιστινιακό κράτος στα σύνορα του 1967 (πριν από τον Πόλεμο των Έξι Ημερών), δίπλα στο κράτος του Ισραήλ. Συμφωνείς; Τι σημαίνει αυτή η κίνηση;

Εκτιμώ ότι το νέο προγραμματικό έγγραφο της Χαμάς συνάδει με το πολιτικό πρόγραμμα της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης. Η Χαμάς έφτασε σε μια στιγμή στην οποία έπρεπε να αλλάξει την αντίληψη της αναφορικά με τη διαμάχη Παλαιστινίων-Ισραηλινών. Το πρώτο της βήμα για να δείξει αξιοπιστία είναι να επιδιώξει εθνικό διάλογο, με σκοπό την οικοδόμηση εθνικής ενότητας βασισμένης στην αντίσταση. Αυτό το βήμα αποτελεί μια έμπρακτη ανταπόκριση στο μήνυμα των φυλακισμένων, αλλά και στη θέληση του λαού για ενότητα, που είναι ένα από τα βασικά όπλα στον αγώνα για την ελευθερία.

Την ίδια στιγμή, η νέα αμερικανική κυβέρνηση δείχνει να έχει εγκαταλείψει τη λύση των «δύο κρατών». Μήπως αυτή η εξέλιξη χειροτερεύει περαιτέρω τα δεδομένα για τους Παλαιστίνιους;

Προσωπικά, εκτιμώ ότι όλες οι προηγούμενες αμερικανικές κυβερνήσεις ήταν εξίσου κακές με την τωρινή. Όλες τους υποστήριξαν το Ισραήλ με κάθε μέσο - στρατιωτικό, πολιτικό και οικονομικό. Οι ΗΠΑ υπερασπίζονται το Ισραήλ στον ΟΗΕ και στο Συμβούλιο Ασφαλείας, φυσικά και στις περιπτώσεις όπου γίνεται συζήτηση για την πολιτική του σε βάρος των Παλαιστινίων. Οι ΗΠΑ υπερασπίζονται το Ισραήλ όταν του ασκείται κριτική από άλλες χώρες. Η λύση των δύο κρατών ήταν αυταπάτη. Ο Τραμπ δεν είναι καλύτερος από τους άλλους Αμερικανούς προέδρους. Όλοι τους είχαν και εξακολουθούν να έχουν την ίδια πολιτική αναφορικά με τη διαμάχη Παλαιστινίων και Ισραηλινών.

Αισθάνεσαι αλληλεγγύη με τους Κούρδους της Ροζάβα, οι οποίοι επίσης αγωνίζονται για την αυτοδιάθεσή τους;

Με ιστορικούς όρους, οι Κούρδοι αντιμετωπίζουν ένα άδικο καθεστώς από τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Στηρίζω τον αγώνα τους για αυτοδιάθεση. Είναι αναφαίρετο δικαίωμά τους με βάση το διεθνές δίκαιο και τη Χάρτα του ΟΗΕ.

Πώς θα περιέγραφες την κατάσταση στη Συρία και γενικά στη Μέση Ανατολή, όπου το σύνολο σχεδόν των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων εμπλέκεται στον πόλεμο που διεξάγεται στην περιοχή;

Σύμφωνα με την αντίληψη των Σιωνιστών και των Αμερικανών για την περιοχή και την αποκαλούμενη «Νέα Μέση Ανατολή», υπήρχε ανάγκη διάλυσης τριών αραβικών στρατών, του ιρακινού, του συριακού και του αιγυπτιακού. Οι ΗΠΑ εισέβαλαν στο Ιράκ και κατέστρεψαν την κοινωνία του. Στη Συρία χρησιμοποίησαν άλλη μέθοδο για να την καταστρέψουν, ως κράτος και ως στρατό, αξιοποιώντας τις εθνοτικές και θρησκευτικές διαφορές και χρησιμοποιώντας τον Isis και την αλ-Νούσρα, οργανώσεις τις οποίες προμήθευσαν με κάθε είδους σύγχρονα όπλα και εκπαίδευση. Ο βασικός σκοπός των ΗΠΑ μέσα από όλα αυτά ήταν να δικαιολογήσουν την ύπαρξη του Ισραήλ ως εβραϊκού κράτους.